

Befalingsmænd, og hvad der gaar i Retning af Almenvæbning. Det er den sidstnævnte Retning, som jeg ønsker Fremgang. Det ærede Medlem sagde, at det ikke var sagt, at den, der var stiftet til at være Sektionsfører, ogsaa var stiftet til at være Delingsfører. Jeg indrømmer det; det er heller ikke sagt, at den, der er Delingsfører, er stiftet til at have Tilsyn med Kompagniets indre Dreng, det skal jeg ogsaa indrømme; men saa maa det ærede Medlem ogsaa indrømme mig, at det ikke er sagt, at den, der er stiftet til at være Kompagnichef, ogsaa er stiftet til at være Bataljonschef, og at den, der er stiftet til at være Bataljonschef, ogsaa er stiftet til at være Brigadeschef. Naar man kommer ind paa dette Omraade, vil det blive noget vidtløftigt at komme til et Resultat. Saa talte det ærede Medlem, foruden om fremmede Erfaringer, ogsaa om vor egen Erfaring, om 1848, og det glædede mig i saa høj Grad, at jeg tillod mig at sige „Hør“. Det ærede Medlem hørte det ogsaa og henvendte saa et Par Ord særlig til mig, nemlig at derom kunde jeg ikke tale med, fordi jeg den Gang ikke var født endnu. Det kan jo synes, som om dette skulde være en Spids fra det ærede Medlem til mig; men jeg har ikke optaget det saaledes, fordi jeg veed — det ærede Medlem veed det ogsaa, i alt Fald antager jeg det — at der gives en Historie, og jeg tror, at det, hvortil det ærede Medlem har holdt sig, naar han har omtalt forskellige Forhold ved Udlandets Armeer, har været Historien. Jeg kan da lade det Samme komme til Anvendelse lige over for det ærede Medlem, som jeg tillod mig lige over for det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds, at ganske vist kan det ærede Medlem en eller anden Gang have været i Udlandet paa en Fredens Rejse for at studere Krigskunsten, men jeg tvivler meget om, at det ærede Medlem har en praktisk Erfaring paa Slag og Baabenspladser der, saa at det ikke er Historien, som han maa tage til Hjælp, ligesom jeg har tilladt mig at tage min Tilflugt til vor Historie i 1848, fordi jeg ikke kan huske den. Men det har i Særdeleshed glædet mig at tage den til Hjælp, fordi denne Historie giver mangfoldige Kjendsgjerninger for, at det, som jeg netop fremhævede som det Gendommelige, det Særlige, der passede til det hjemlige Behov, dengang kom frem gennem Begejstringen; der var Øtvandede dengang, fordi man mødte fra alle Sider, baade Konge og Folk, man gik med stor Begejstring imod de fremmede Undertrykkere. Saa vilde det ærede Medlem ogsaa forvare sig imod, at man skulde betragte hans Stilling tidligere, da han kunde gaa ind paa at lade Brigaderne falde bort, naar man gik over til Regimentsinddelingen. Han var bange for, at man skulde betragte dette som noget Personligt overfor ham, men jeg er ikke slem til at opfatte paa denne Maade og skal allerminst opfatte det ærede Medlem saaledes. Men hvad det ærede

Medlem før kaldte Brigade, det kalder han nu Division, og jeg gad vide, om han ogsaa kalder det, som han før kaldte Division, Korps, saa kunde vi sagtens blive store i det lille Land, idet vi da ikke nøies med Divisioner, men gaa over til hele store Korps. Derved tror jeg at have besvaret de Henvendelser, som det ærede Medlem retter til mig. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) er allerede imødegaaet af flere forskellige her i Salen, men jeg kan ikke negte mig den Fornøjelse ogsaa at dvæle et Øieblik ved det ærede Medlem. Han udtalte, at det var hans bedste og dybeste Overbevisning, at de Anskuelser, som han søgte at gjøre gjældende ved Fremlæggelsen af Hærslovforslaget, vare de rette — naturligvis efter hans Overbevisning — men han var tillige villig til at høre andre Anskuelser og tage Hensyn til disse. Lader os mærke os dette. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem var maaske villig nok til at høre; men Hensynet har jeg ikke set, og naar det ærede Medlem bestyldte os for at stoppe Bomuld i Ørerne, saa maa jeg sige, at selv om det ikke kan anvendes lige overfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, at han har stoppet Bomuld i Ørene, kan det anvendes overfor den forhenværende Krigsminister. Han har som Krigsminister stoppet Bomuld i Ørene; da vi i 1872 fremkom med en Betænkning, var der Tid nok for den daværende Krigsminister til at tage den under Overveielse og tage Hensyn til disse Anskuelser, men se, om der var taget Hensyn til det! Blev ikke Hærsloven i 1873—74 netop forelagt i samme Skikkelse som den, hvori den var forelagt i 1872—73? Jeg tror derfor, at dette Udtryk: Bomuld i Ørerne, kan man fuldstændig skjænke det ærede Medlem, om ikke som Medlem, saa dog som Minister. Der var flere forskellige Ting, jeg kunde ønske at omtale, men da det kun er Smaating, og Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke berøre dem. — Jeg har endnu kun en lille Afregning at gjøre med den høitærede Minister med Hensyn til hans Udtalelser lige overfor de Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at fremsætte. Med Hensyn til Garnisonstjenesten mener da den ærede Minister, at den absolut bør bibeholdes, naar man har troet at kunne indskrænke Uddannelsen eller forforte den med en Maaned, fordi man derved fik en Støtte for Armeen; man fik da, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds bemærkede, Nogle, som man kunde stille paa Fløtens, nogle stærke Folk. Men efter den nuværende Hærslov er det ikke alene min Opfattelse, men jeg har hørt den samme Opfattelse udtales af militærkyndige Medlemmer her i Salen, at det ikke var heldigt at have Garnisonstjeneste; jeg tror, at det er udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Sørensen). Derfor er nu var kommet Forandringen deri ved det foreliggende Revisionsforslag, kunde man paabe- raabe sig dette som Støtte for det Heldige i at